



Димчо Дебелянов

Пристъпяш сред бисерно-  
златни лучи...

Пристъпяш сред бисерно-златни лучи;  
властително взорът ти девствен сияе;  
в гласа ти надеждата свята звучи  
и люляк в дъха ти ухае.

Мъглите път правят на твоя възход,  
смирено потайват се вихрени бури,  
и пълни със радости, смях и живот,  
усмихват се ведри лазури.

О, пролет-вълшебница, пролет-мечта,  
едничък аз срещам те пак безучастно,  
през есени плачущи, зими, лета,  
притискан от скърби всевластно.

Съмнения тъмни в душа ми горят,  
топя се от спомени горки сподавен  
и чезна, самотен сред празника свят  
от твоята усмивка забравен!...

КРАЙ

Източник: Словото  
Набиране: Силвия Гогова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6130>]